

إثنا عشر رسالة

[107] كان يشتبه به عثمان إذا نيل منه مسألة حد اقتصاد واعتدال در توفير لحيه که زايد بران در آتش دوزخ خواهد بود و بنص حديث شريف رسول الله صلى الله عليه وآله مقدار يكقبضه است و در فقيه مرسله از ابى عبد الله عليه السلام روايت کرده و گفته قال الصادق عليه السلام ما زاد في اللحية عن قبضه فهو في النار و نیز گفته است و قال الصادق عليه السلام تقبض بيدك على لحيتك و تجز ما فضل مسألة قبضه که در مقدار توفير لحيه معتبر است ابتداء آن را از ذقن است نه از ما تحت ذقن چه ما تحت ذقن را بحسب لغت و بحسب عرف شرع مسترسل لحيه ميگویند و لحيه بکسر لام در لغت در عرف شرع عبارتست از شعر ثابت بر لحي بفتح لام و اسکان حاولي که منبت لحيه است اصل ذقن و دو طرف ذقن است بر عظم فك (؟ ؟ طفل) که محل دندانهاست در قاموس گفته است اللحية بالكسر شعر الحذين و الذقن در صحاح گفته است اللحي منبت اللحية من الاسنان و غيره در مغرب گفته است اللحي و العظم الذى عليه الاسنان پس بمقتضای نصوص احاديث ذقن و طرفين را بدست راست گرفته آنچه از مسترسل لحيه در جهة طول از قبضه بيرون افتد قص و جز آن
